

Abstrakt

Tato diplomová práce měla za cíl analyzovat ty části insolvenčního zákona zabývající se majetkovou podstatou a zároveň definovat všechny pojmy s tím související. Dílčím cílem práce bylo identifikovat ta ustanovení insolvenčního zákona související s majetkovou podstatou, která se jeví jako nedostatečná a de lege ferenda navrhnout možné legislativní změny.

Cíl práce se podařilo zcela naplnit. Byla provedena analýza stěžejních ustanovení insolvenčního zákona zabývajících se majetkovou podstatou a byl definovány všechny důležité pojmy. Jelikož autor práce došel k závěru, že současná právní úprava je zdařilá, navrhuje de lege ferenda pouze některé dílčí změny, jako např. prodloužení lhůty, během jejíhož trvání mají bývalí členové vedení dlužníka – právnické osoby povinnost součinnosti.

Pokud jde o systematiku, diplomová práce se člení do celkem sedmi kapitol, z nichž většina je dále rozdělena na podkapitoly.

První kapitola se zabývá historickým vývojem insolvenčního práva na území dnešní České republiky. Mapuje právní úpravu od 18. století až do současnosti s tím, že největší pozornost je věnována současnému insolvenčnímu zákonu, přičemž práce vysvětluje především jeho nejvýznamnější novelizace. Představena je i definice majetkové podstaty v českém právním řádu a nechybí ani její zasazení do práva Evropské unie.

Druhá kapitola popisuje majetek, který náleží do majetkové podstaty. Je kladen důraz na rozdílné pojetí této problematiky podle toho, který subjekt podá insolvenční návrh.

Třetí kapitola se podrobně zabývá obsahem majetkové podstaty podle insolvenčního zákona. Nastíněny jsou i návrhy, jak řešit některé případné interpretační problémy.

Jednou ze stěžejních částí je kapitola čtvrtá zabývající se zjišťováním majetkové podstaty. Kapitola je logicky členěna podle subjektů poskytujících součinnost, kterými jsou dlužník, orgány veřejné správy, věřitelský výbor a některé další subjekty.

Pátá kapitola se pak zaměřuje na pořízení soupisu majetkové podstaty, přičemž je kladen důraz především na postup insolvenčního správce.

V šesté kapitole se práce zaměřuje na problematiku vyloučení a vynětí majetku z majetkové podstaty. Definuje a analyzuje oba zmíněné pojmy, přičemž postupuje dle systematiky insolvenčního zákona.

Poslední kapitola se zabývá nakládáním s majetkovou podstatou, její správou, nicméně její stěžejní část analyzuje institut osoby s dispozičními oprávněními.